

Márai jobboldaliakról, kommunistákról, zsidókról, keresztényekről és nőről

2013 október 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [2](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

„Márai azonban annyira kívül áll, hogy egy adott ponton túl már nem érti a társadalom többi csoportját. (...) De nincs mit tenni: Márai meglátásainak jelentős része, nemcsak, hogy tiszta, sokszor egyenesen váteszi” – írta Ablonczy Balázs történész pár hete a Heti Válaszban.

És mindkét állítása egyszerre igaz. Kassa nagy szülöttjében az a zseniális, hogy bármelyik politikai-kulturális oldal bármikor elveheti valamelyik idézetét, hogy azzal támassa alá mondandóját. Balosok a jobbos-ekézést, ateisták a keresztényezést, jobbosok a kommunizációt, zsidófalók a zsidózást. Bezzeg már a Márai is megmondta, ugye! – mondják mindahányan.

Bloggerek, [mikrobloggerek](#), fórumozók, kommentelők segítségével sietve most összegyűjtjük az alap, jól ismert ordas Márai-közhelyeket és néhány szinte ismeretlen, politikailag mélységesen inkorrekt Márai-megmondást – mit megmondást! dühödt és végletes kritikát a társadalom jelentős rétegeiről. Magyarok, nők, zsidók, svábok, keresztények, kommunisták, homoszexuálisok, horthysták és sánták mind megkapják a magukét. Igaz, Márai a legkarcosabb, legszintébb véleményeit a naplóiban írta meg; míg – különösen sikeres, nagypolgári életet élő író korában – az eleve közlésre szánt írásaiban jóval finomabban fogalmazta meg értékítéletét.

MÁRAI
S Á N D O R

Hallgatni akartam

A *Hallgatni akartam* c. Márai-kötet minapi [heti válaszos ismertetése](#), valamint Révész Sándor a Beszélőben megjelent, [Az antimindenes](#) c. remek Márai-elemzése nyomán jöjjön a besztol Márai-idézetgyűjtemény, amit hivatkozási alapul szolgálhat bármelyik magyar szemben álló politikai és kulturális oldalnak. Sok sikert mindenkinek a Márai igazságaiban való eligazodáshoz!

*

„Az oroszok olyanok, amilyenek, semmit nem ígértek nekünk, semmit nem akartak tőlünk, mi üzentünk hadat nekik, s most a fegyver jogán érkeztek hozzánk, legyőzött országba, mely jogcím nélkül megtámadta hazájukat. Nem illethetjük őket szemrehányással. De a magyarok! Az egyetlen ország Európában, ahol a nemzet történelmének legválságosabb pillanatában akadt egy Szálasi-kormány, akadtak törvényhozók, akik iparkodtak megjátszani a legalitás komédiáját e horda számára! Csak hogy a zsákmányt kiegészítsék még, néhány héttel prolongálják létezésüket is, hogy elveszejtsék Budapestet s mindent, ami az országból megmaradt! Ezekkel csakugyan nincsen alku, ezek számára nem lehet kegyelem. A zsidófaló, nácibarát középosztály most megkísérli, hogy mindazért, ami most történt, a nyilasokra hárítsa a felelősséget.

Nem igaz, hogy a nyilasok a főbűnösök. A nyilasok csak következménye mindannak, amit ez a társadalom az elmúlt 25 évben elkövetett, hogy míveltség, erkölcs és tehetség nélkül érvényesülhessen. A nyilas horda éppen

olyan b?nös, mint az a magyar vezet? réteg, mely az alkotmányosság palástja alatt Horthy 25 évében szemérmetlenül f?tött, buzdított mindenfajta reakciót. Ez a társadalom ilyen, egyszer?en nem háríthatja el a felel?sséget. Most szívesen odadobják koncnak a nyilasokat, hogy meneküljenek. De ilyen olcsón nem menekülnek.

Csak egyr?l nem beszélnek a parasztok, nagyságosok és méltóságosok: arról, hogy mit szenvedtek az orosz városok és falvak lakosai, s arról, hogy esztend? el?tt magyar állampolgárok százezreit rúgták ki lakásukból, elvették minden holmijukat, nyomorúságos batyukkal gettókba, téglagyárakba, disznóhízládákba zárták ?ket, onnan nyolcvanával, leplombált vagonokba préselték - gyermeket, asszonyt, férfit vegyesen - ezt a nyomorult tömeget, s a vagonokban, ég? h?ségben hat napig utaztak a lengyelországi deportációs telepek felé, meg?rültek a szomjúságtól, anyák szültek a vagonokban, és a gyermek ott hevert halottan az ölükben, s a férfiak tébolyodottan ültek a halottak mellett, húsz százalék volt a vagonokban a mortalitás... S végül az auschwitz, olmützi Vernichterunslagerekben a gyermekeket, öregeket gázkamrákban megölték, a munkabírókat egy ideig még dolgoztatták, a lányokat, asszonyokat a kísérleti telepen beoltották betegségekkel...

Mindezekr?l nem beszél senki azok közül, akik most rettegnek a beszállásolástól, és féltik a »zabrálóktól« a lisztet, a fehérmeg?t. Ahhoz, hogy Magyarország megint nemzet legyen, megbecsült család a világban, ki kell pusztítani egyfajta ember lelkéb?l a »jobbaldaliság« címkéjével ismert különös valamit, a tudatot, hogy ?, mint »keresztény magyar ember« el?jogokkal élhet a világban, egyszer?en azért, mert »keresztény magyar úriember«, joga van tehetség és tudás nélkül is jól élni, fennhordani az orrát, lenézni mindenkit, aki nem »keresztény magyar« vagy »úriember«, tartani a markát, s a keresztény magyar markába baksist kérni az államtól, társadalomtól: állást, kitüntetést, maradék zsidóbirtokot, potya nyaralást a Galyatet?n, kivételezést az élet minden vonatkozásában. Mert ez volt a jobbaldaliság minden értelme. S ez a fajta nem tanul. Aki elmúlt 30 éves, és ebben a szellemben, légkörben nevelkedett, reménytelen. Talán megalkuszik fogvicsorgatva, s mert önz? és gyáva: bizonyára hajlong majd az új rend el?tt, de szíve mélyén visszasírja a »jobbaldali, keresztény, nemzeti« világot, amelyen belül olyan szépen lehetett zsidó vagyont rabolni, versenytársakat legyilkolni, és aladárkodni a nagyvállalatokban képzettség és hozzáértés nélkül.

Ez a fajta soha nem változik meg.”

*

„Nem szeretem a homoszexuálisokat; társaságuk... kínos ellenérzéssel tölt el. Nem az ellen van kifogásom, ami számukra a nemi élet megoldási képlete, ez teljesen közömbös, hanem jellemük, lényük ellen, ami torz, beteg, harmóniátlan.”

*

„Lehet, hogy vannak kivételek, de minden személyes tapasztalatom szerint a sánták – különösen az ún. »tuskó lábúak« – nem tudják harmonikusan elintézni lelkükben és jellemükben ezt a testi szerencsétlenséget; valamennyi nyomorék között ?k azok, akik alattomos, ingerülten gonosz szándékkal felelnek a világnak. A vakok sokkal harmonikusabbak.”

*

„A zsidóság. Két frontja van ma: egyik kapitalista, másik bolsevista; egyik a vagyonát védi minden áron, másik az életét. De mindkét tábor megegyezik abban az ég?, olthatatlan gy?löletben, ahogyan a magyarság egészének vesztét kívánják. Nem igazságot és jóvátételt kívánnak, hanem bosszút, az elszennvedett, valóban irtózatos és kegyetlen gyötrelmek és veszteségek miatt, bosszút hetedízighen, tekintet nélkül a nemzet egyedeinek személyes b?ntelenségére vagy felel?sségére. Egyformán kívánják, hogy pusztuljon el a nemzet...”

*

„A zsidókkal baj van. Nem az a baj, hogy a sok szenvedésb?l és nyomorúságból nem tanultak semmit – ki tanult valamit? Senki. Nem, az a baj, amit tanultak. Megtanulták a fasizmust, s a maguk zsidó módján csinálják tovább. Megtanulták, hogy a nihil forradalma, ez az anarchikus életérzés lehet üzleti, társadalmi gyakorlat. Minden szabad és lehet, csak mert lehet. Ennél veszélyesebb leckét nem is tanulhattak. S hajlamuk van erre.”

*

„A szakértők végül is oda juttatták a világot, ahová csakugyan eljutott. Mi lenne most, ha végre az egész vonalon megszólalna és közbeszólna a magánember? Megszólalna és azt mondaná: »Kérem, rólam is szó van.« (...) Mi lenne, ha végre közbeszólna a magánember Péter és János? A szakember ezt feleli: »Óriási zavar lenne belőle.« De ez egyáltalán nem biztos. Mert Európa pillanatnyi helyzetképe megint csak azt bizonyítja, hogy óriási zavar keletkezett világszerte a magánember közbeszólása nélkül is.”

*

„A haza végzet, nem pedig trükk és mutatványszám. S a hazafiasság a legszemérmesebb magatartás, olyasféle kötés és parancs, melynek mutogatásával nem szabad tapsokat aratni. De hányan és milyen lehetetlen alkalmak ürügyén élnek ebből a trükkösített, fröccsös hazafiasságból - élnek és éltek, mert ez a legbiztosabb mutatványszám mindenféle pódiumon.

*

„A kommunisták minden pillanatban hajlandók feláldozni a kommunistákat, ha ezen az áron megmenthetnek egy nagy csalást és hazugságot: a Kommunizmust.”

*

„Azt akartam mondani, hogy Magyarország is csak a minőség igényével élhet és maradhat fenn az új Európában; nincs módunk középszernek lenni. (...) De ez az ország semmitől nem fél úgy, mint a minőségtől, s az igazi miveltségtől, amely valóban hűség.”

*

„Úgy élünk Európa mivelt és felelős erkölcs népeinek tudatában, mint egyfajta tolvaj és emberevő cigányhorda...”

*

„A kommunizmus megbukott minden értelemben, de a kommunistáktól nehéz lesz megszabadulni, mert senki sem olyan veszedelmes, mint egy bukott eszme haszonélvezője, aki már nem az eszmét védi, hanem a meztelen életét és a zsákmányt.”

*

„A bolsevizmus a legfőbb rossz, ami valaha is a világra szakadt.”

*

„Minden tisztességes ember felszabadítóként várja az oroszokat, a bolsevistákat, akik valóságosan mint felszabadítók érkeznek. Én is így várom az oroszokat.”

*

„Most látjuk, hogy az oroszok a megszállás e tíz napjában csakugyan egyféle felszabadulást hoztak – nem csak a zsidóknak, mindenkinek.”

*

„Nagy csinnadrattával vonultunk be [Kassára], ágyúkkal, motorokkal, tankokkal és gyalogsággal, mintha valamilyen győztes hadsereg venné birtokba az ősi magyar várost. [...] Nagyon rövid idő múltán a város lakosai is úgy érezték és ki is mondták, hogy az a Magyarország, amelyhez most hazatértek, nem egyezik a régi hazáról őrzött emléképpel. [...] Ezen a napon nemcsak az elszakított országrész tért haza Magyarországra, hanem visszatért a »méltóságos úr« is a Felvidékre, visszatértek a kísértetek, a magyar félmúlt megdőbent, elevenen maradt árnyai, a mezei és orrhangon tárgyaló, pecsétgyűrs bíró, adóhivatalnok, városi skibbler. [...]”

*

„A háború a legnagyobb emberi próba, s aki e nagy vizsgán lelkierővel, öntudatról, megfontoltságról és bátorságról ad jelt, megérdemli, hogy a társadalom, amelyhez tartozik, elsőrendű embernek, egyféle arisztokratának tekintse. Így képzelték azok is, akik a vitézi rendet elgondolták és megalkották. [...] Két évtized alatt a vitézek rendje átalakult valamilyen közkereseti társasággá: a vitézi cím elsőjogot jelentett a versenytárgyalásoknál, állások elnyerésénél. [...] Aki vitéz vagy vitéz leszármazottja volt, az ország belső, valóságos hatalmi köreihez tartozik: az volt az általános felfogás, és az érdekeltek mind mohóbban, mind kapzsibban kihasználták e felfogás előnyeit.”

*

„Mi történt itt huszonöt éven át? Egy érdekszövetkezet, a feudális nagybirtok védelmében, Trianon ürügye alatt prolongált huszonöt éven át egy rendszert, mely finom és kevésbé finom terrorral elnyomott, elsikkasztott mindent, ami minőségi törekvés volt. Mindenki zsidó volt vagy zsidógyanus, vagy zsidófeleséges, vagy dekadens angol- és franciabarát, szabadkőműves és kommunista, akit joggal lehetett gyanúsítani, hogy minőséget akar.”

*

„Magyarországon az elmúlt huszonöt évben a vezető rétegek »keresztény, nemzeti« politikát követtek. [...] A kereszténység nagy fogalmával simoniát űztek, úgy árulták a maguk kereszténységét, mint a papi címeket és kegyszereket. A nemzet nagy eszméjét úgy forgatták, mint a fűtykőst; mindenkit tarkón sújtottak vele, aki másképpen mert a nemzet jövőjéről vélekedni, mint nekik, az osztályuk és származásuk szerint hiteles keresztények és nemzetiek.”

*

„A svábokat kitelepítik, mint tavaly a zsidókat, marha módra hajtják el őket, száz- és százezret, csordában. Nem rokonszenves fajzat. De a zsidók sem azok. Nem erről van szó. A kollektív büntetés elve mint nemzetközi gyakorlat, elviselhetetlen. [...] hajtának bönöst és ártatlant, gyereket és aggastyánt. Az európai élet erkölcsének vége.”

*

„Magyarnak lenni nem állapot, magyarnak lenni magatartás!”

*

„Nem az a csoda, hogy Magyarország olyan, amilyen; az a csoda, hogy van. De azért ne sajnáljuk magunkat. Ehhez a történelmi sorshoz, amely alakított bennünket, mi is hozzáadtuk a magunkét: kígyóembert csak abból lehet csinálni, akinek elég puhák és hajlékonyak a csontjai. Minden más csont törik.”

*

„A »férfiasság« (...) nem az, hogy tönkremegyünk valamiben, amit nem bírunk elviselni - talán férfiasabb az alku, a megoldás.”

*

(A nő) „altesti lények. Egyetlen nőnek sem hiszek, aki el akarja hitetni velem, hogy több és más is, mint altesti lény.”

*

„Nincs hálásabb publikum a majomszínházban sem, mint amilyenek az emberek egy népgyűlésen, hol megmagyarázzák nekik, miért voltak eddig szegények, s megcsillogtatják előttük azt a távoli célt, melynek elérése érdekében újabb nyomorúságot és szenvedést kell majd lelkesen elviselniük.”

*

És végül egy óriási záró bölcsesség Márai Sándortól, nagyjából [Paolo Coelho](#) és [Oravecz Nóra](#) mentén:

„A világ nagy ajándék. Úgy kell elfogadni, ahogy adja magát: teljességében.”

<http://mandiner.blog.hu> - Rajcsányi Gellért

Ajánló